

feer hen til, hvorledes denne Stilling har udviklet sig i Aarenes Løb, synes det noget overraskende, at man nu er kommen til at foreslaae en Løn, der endog kan stige til 2,200 Rd. Der blev nemlig først i 1852 gennem Finantsloven bevilget et Beløb til denne Stilling, hvilket Beløb dengang var 350 Rd., men det sees af Motiverne, at denne Mand allerede den 17de April 1852 har faaet kongelig Udnævnelse. Dog ikke alene dette, men hans Lønning er efterhaanden stegen i en saa overordentlig Grad, at den fra 350 Rd. i Aaret 1852 allerede nu andrager 1700 Rd. og i Tidens Løb vil kunne ventes at stige til 2200 Rd. Der er ikke i Motiverne, saavidt jeg skjønner, givet tilstrækkelig Oplysning om, hvorledes det kan være gaaet til, at Forretningerne i denne Embedsstilling ere udvideede i en saa overordentlig Grad, at det kan begrunde en saa betydelig Forøgelse i Lønningen for dette Embedes Udførelse, og jeg skal derfor henstille til det Udvalg, hvortil Loven rimeligvis vil blive henviist, nærmere at undersøge dette Forhold.

Schønheyder: Jeg vil blot tillade mig at udtale et Par Ord om de Bestillingsmænd, der her ere opførte, nemlig Fyrskippere og Fyrmestre. Jeg kan være aldeles enig med den ærede Minister i, hvad der er udtalt i Motiverne om Fyrskippernes Stilling. Den er overordentlig anstrengende og ansvarsfuld, og jeg maa derfor glæde mig over, at disse Mænd ved denne Lov faae Udsigt til en Forbedring i deres Vilkaar, idet de ere foreslaaede stillede paa højere Lønning og dernæst skulle nyde Godt af Alderstillaag, hvorhos idetmindste en Deel af dem fremdeles ere foreslaaede at skulle være pensionsberettigede, efter Omgang med Fyrmestrene. Jeg maa sige, at det forekommer mig, at det ikke vilde være formeget, om de Alle bleve pensionsberettigede, thi de ere allerede gamle Folk, naar de komme til denne Bestilling, og inden de holde op med den, vil deres Helbred være i den Grad ødelagt af den anstrengende Tjeneste, at de ikke ville være istand til at skaffe sig noget andet Erhverv. De ville da ogsaa sandsynligvis kun have meget faa Aar tilbage at leve, saaledes at de ikke

ville blive til stor Byrde for Statskassen, og den Pension, hvorom der kan være Tale, vil maaskee kun andrage 6—700 Rd. om Aaret for dem Alle. — Forøvrigt skal jeg bemærke, at det maaskee ikke er saa ganske rigtigt, naar der i Loven kun er opført 5 Fyrskippere, da Tallet vejer og vil tiltage, naar vi efterhaanden faae flere Fyrskibe; der vil i alt Falb snart blive etableret eet til, og vi have da strax 6. — Med Hensyn til Fyrmestrene forekommer det mig rigtigt, at der er en langt mindre Grund til at give dem kongelig Ansættelse og Pensionsberettigelse, thi de have vistnok kun et temmelig simpelt Arbejde. Det er en Tjeneste, som ganske vist fordrer en høj Grad af Punktighed, Paapasselighed og Paalidelighed, men det er dog en saa simpel Forretning, at den maa kunne udføres af enhver Tjenestekarl, og det forekommer mig derfor, at der ikke er megen Grund til at gjøre dem til kongelige Embedsmænd; der er nu reent ubtagelsesvis tre af dem, som have kongelig Ansættelse, medens de andre ikke have det. Man maa desuden lægge Mærke til, at disse Folk have en saa rolig og magelig Stilling, at de rimeligvis kunne vedblive i deres Function næsten til deres Dødsdag, saaledes at der ogsaa fra den Side er mindre Grund til at give dem Pension. — Foruden de Fyr, der passes af de 15 Fyrmestre, som her ere opførte, er der, saavidt jeg veed, 10—12 andre Fyr, som ogsaa skulle passes, og det sees af Motiverne, at det er Ministerens Hensigt at søge Lønning bevilget for dem paa de aarlige Finantslove, men det forekommer mig, at det vilde være mere i Samklang med de øvrige Lønningslove, som ere forelagte Rigsdagen, at anvise en bestemt Sum til Ministeriets Raadighed til dem med at lønne disse Mænd. Der vil maaskee være større Vanskelighed forbunden med at faae disse end med at faae andre Bestillingsmænd, fordi man maa søge at komme overeens med Personer, som findes paa de vedkommende Steder; men aldeles umuligt vil det neppe være, saa meget mindre som maaskee Størstedelen af de Folk, der nu passe Fyrene, ere kongelige Embedsmænd i andre Stillinger, hvem man ganske vist maa kunne paalægge at overtage denne Forretning imod en bestemt aarlig Godtgørelse.